

Входните врати на Кабиленския манастир

*Глухи започват
да чуват
в Кабиленския
манастир*

Къде се намира

На 1 км от с. Кабиле, на 6 км от Ямбол и на 24 км
от Сливен

Контакти

04712 25 83 – отговарят всички монахини
в обителта

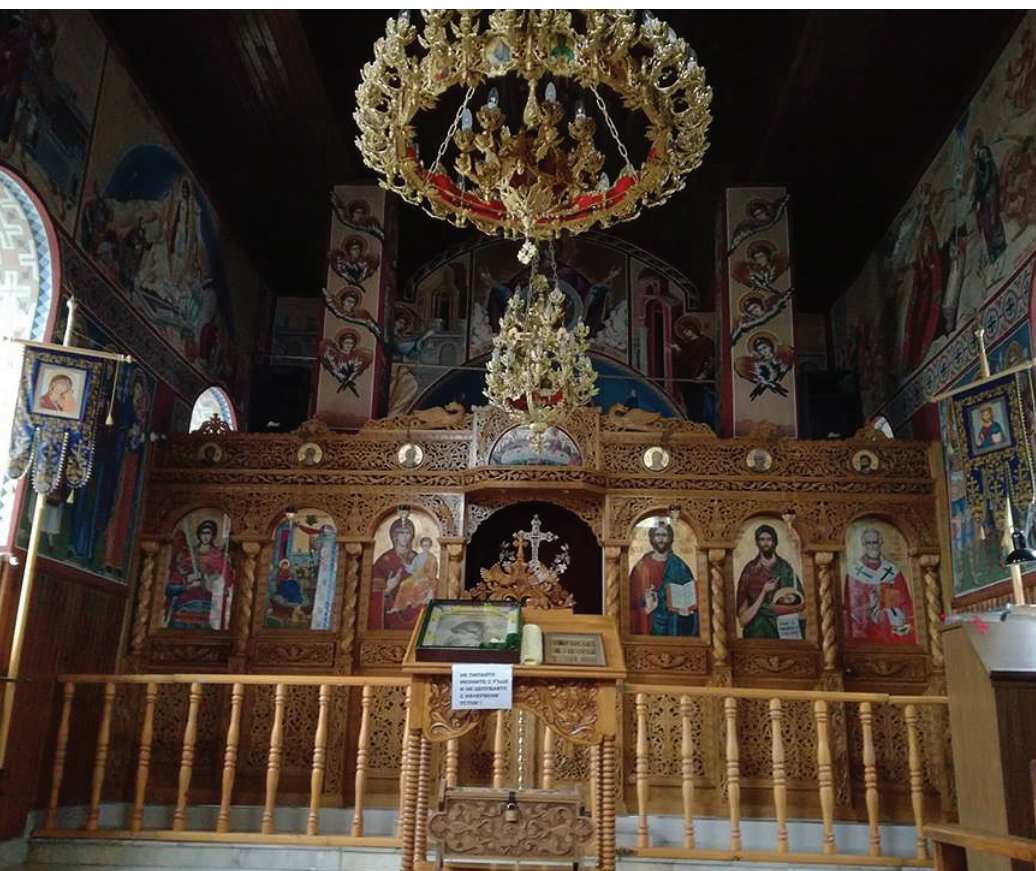
Безнадеждно болни живеят втори живот, нервните изблици изчезват

Изумихте ли се от безбройните изцеления на най-тежки и коварни болести, случващи се безспир на Кръстова гора? Ако все още не сте отишли – направете го непременно. А ако вече сте били – отидете пак.

Безчет са чудесата Христови! Безчет са и истинските истории на излекуваните миряни в Кабиленския манастир „Рождество на Пресвета Богородица“. От Родопската Света гора духовното ни приключение продължава в една свещена обител край Ямбол.

За много от болните лекарите не дават никакви надежди нито за излекуване, нито дори за успокоение на симптомите.

Храмът е впечатляващ и чудесно подгържан

Докато месеци след посещението в светата обител чудодейно изцелените мъже, жени и деца не се завърнат отново в Божия храм край Ямбол, за да запишат в книгата за изцеления своето невероятно чудо.

Тук монахините посрещат с широка и блага усмивка. Човеколюбието, духовната почит и извисеност, както и упованието във вярата и смиреността ще ви завладеят. Божият храм пази спомен за стотици излекувани хора, които и до ден днешен благославят Богородица и живеят втори живот.

Пригответе се и тук да научите уникалните истории на изцелените от първо лице с истинските имена.

Чудодейно аязмо цери епилепсия

Напълно глухата Тотка вече чува отлично

Чудесата в манастира в село Кабиле не престават. Никой не може да преброи колко точно са те. Но едно е сигурно – с искрена вяра, горещи молитви и обръщане към Бог изцеление може да получи всяко заболяване.

Такъв е случаят с Тотка Стоянова от Пловдив. През 2009 г. тя идва в обителта и с нея се случва нещо невероятно.

„Бях напълно глуха и като пих вода от манастира, за кратко време почувствах, че слухът ми се възвърна и сега чувам телефона и мога да разговарям по него, чувам и звънеца на вратата. Чувствам в душата си голяма благодарност. Понеже имам икона, изпратена ми от Гърция, изпращам я в дар на Света Богородица с голяма благодарност“, пише жената в книгата за изцеления на манастира.

Същата година чудо се случва и с Анушка Йорданова от село Ботево. „След измиване в къпалнята с вяра в изцерителната сила на Господа, получих изцеление. Имах пъпка, която бях показала в онкодиспансера в Бургас и беше под наблюдение на лекарите. Три дни след посещението ми в манастира и след поливането с вода, децата ми забелязаха, че пъпката я няма. Без шев, без белег. Слава на Бог и великата му изцерителна сила“, споделя щастливата жена.

Втори живот живее Иван Сотиров от Елхово. На връщане от лекар в София баща му решава да мине през манастира в Кабиле, за да полее болното си момче с вода от лековитото аязмо.

Лекарите не казват нищо конкретно за болестта на Иван. Не дават никаква надежда за подобрение на неговото състояние.

Момчето е неспокойно, буйно, не може да стои на едно място, почти неадекватно е. Едва го удържат, за да го полейт с водата.

Разликата е поразителна. След известно време той вече е по-спокоен, сържан и постепенно започва да ходи и на училище. Посещението в манастира е през юни 2016-а, разказва бащата за изцелението.

Не само възрастните, но и децата получават чудодейни изцеления. Подобно се случва с 4-годишния тогава Мартин Димов от Пловдив. Малчуганът започва да получава припадъци. Лекарите поставят диагноза епилепсия и му изписват лекарства, от които не последва промяна.

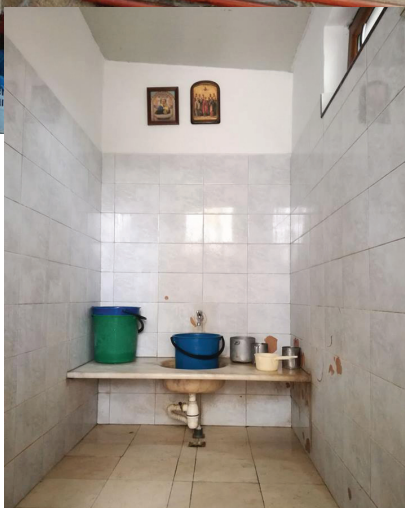
Бабата на Мартин е от Ямбол. Тя знае за лековитото аязмо в манастира и още същата година го довежда. Пет години погред го води в светата обител и го полива с вода от аязмото. Детето взима причастие, а свещеникът му чете молитва за здраве. През 2016 г. цялото семейство идва, за да благодари за изцелението. Мартин вече няма припадъци, а баща му дава курбан за благодарност.

Подобна щастлива случка сполетява и Живко Ганчев от Сливен. Когато е в 3-та група на детската градина, момчето има затруднения в говора. Родителите му наемат логопед, а

Всеки ден хора пълнят туби с вода от лековития извор

Къпалнята в обителта, където става поливането

учителките не го включват в детските програми. Проблемът с говора се отразява дори на съня на момчето. То е неспокойно и не може да спи.

Бабата на Живко – Керанка Шопова, е вярваща жена и знае за аязмото в манастира в село Кабиле. Тя е сигурна, че водата от аязмото ще помогне на момчето. Тя започва да настоява пред сина си да заведе Живко в манастира. Само снахата е притеснена заради температурата на водата. Една събота бащата, майката и бабата на Живко го водят в манастира. Майката надмогва страховете и притесненията си, че детето ще настине от студената вода след много убеждения. Когато поливат момчето със студената вода, то реагира необичайно за възрастните. Нито се разплаква, нито потреперва. Свещеникът му прочита молитва за здраве. Промяната настъпва много бързо. Детето става по-спокойно, започва да спи и по-леко да говори. Довеждат го още два пъти и проблемът с говора напълно изчезва.

По същия начин проговаря и 4-годишният Светлин Людмилов от Враца. Детенцето казва само някои думи, но без цяло завършено изречение.

„Поляхме го 3 пъти с вода от аязмото. След около месец започна да говори, а после и да прави изречения разбираемо“, споделя радостната баба на момчето Петя Данчева.

Край на левкемията и нервите. 32-годишната Людмила преборва кожна болест, за която и лекарите вдигат ръце

Едно от най-тежките заболявания – левкемията, намира своето избавление в манастира в Кабиле. Истинският пример за това е Петра Андреева. Ето какво разказва жената в книгата за чудоейни изцеления:

„Седях в манастира пет денонощия за молитва и вода. Когато отидох в София в онкоболницата за лекарства, се оказа, че всичко е в ред. И сега 2 месеца съм без лекарства благодарение на Майка Богородица и Исус Христос за тяхната велика помощ. Осем години бях в онкоболницата. Вече при всяка възможност съм в манастира в Кабиле.“

За избавлението от епилепсия има не една и две истории. 18-годишната Елена от Ямбол страда от заболяването от малка. Взема лекарства, които не ѝ помагат. През пролетта на 2016 г. майка ѝ я довежда в манастира да помага с труд по идея на работодателя на майката.

Елена изпълнява задачите на монахините. В началото не се полива на аязмото. Една от сестрите се досеща, че нещо е пропуснала и при последните посещения я полива 3 дни последователно.

След няколко месеца майката на Елена Янка съобщава, че изследванията са изненадващи и не показват нарушения.

Други чудеса са свързани с изцеление от страхове, стрес и нерви. Подобен е случаят с Георги Ангелов от Тополовград.

От 5 години той получава различни страхове. 44-годишният мъж ходи на много места за помощ, но без полза. Известно време идва в манастира, без да се полива. По съвет и настояване на познати и близки започва да се полива с водата от аязмото през лятото на 2016 г. Изповядва се и свещеникът му прави маслосвет. Болестта спира и страховете изчезват преди да е свършила годината.

През август 2016 г. Николай Иванов получава стрес и се разболява след автомобилна катастрофа. Шест месеца мъжът не може да спи, да се храни, чувства се неспокоен, напрегнат, чува шум в ушите, отслабва. Два месеца по-късно 36-годишният Николай идва в манастира с родителите си. Наплисква си лицето с вода от аязмото, мокри си главата, ушите и тялото. На Великден 2017 г. мъжът идва отново с майка си и баща си напълно променен, спокоен, напълнял и радостен. Разговаря спокойно и разказва за изцелението си.

Странна кожна болест върхлита Людмила Найденова от Лом. 32-годишната жена, която живее в Перник, повече от три години не успява да намери цял за болестта. Ходи по лекари, които ѝ предписват лекарства и казват, че болестта не се лекува. Илачите не помагат. През юли 2016 г. посещава манастира в с. Кабиле и се полива с лековитата вода. През януари 2017 г. изследванията показват, че болестта я няма. На 2 април 2017 г. идва в обителта, за да благодари на Света Богородица.

67-годишният Николай Ламбов от Белослав посещава манастира с болки в коленете. Посещавал физиотерапевт, но остава недоволен. „При посещението ми в обителта направих една баня

Аязмото. Тук извира чудодейната вода

в къпалнята, преспах една нощ и си взех вода за пиене. Вече съм много добре, без да съм ходил на терапии и продължавам да работя усилено в дома си. Господи, благодаря ти!“, споделя в книгата Николай.

Избавя от стрес и депресия

Спасимир е на 18 години, когато получава стрес и безпричинно разстройство. Често му става тъжно и започва да плаче.

„Моите родители и роднини ме доведоха в манастира, където пренощувах една вечер. Това беше през далечната 1989 г. На другия ден станах бодър и много спокоен. Така до ден днешен продължавам да съм уверен в действията си, спокоен и уравновесен. Благодарение на чудото, което изпитах, станах точен, почтен и честен човек“, споделя 46-годишният мъж от Сливен.

След излекуването Спасимир завършва висше образование, намира си постоянна работа във водещи фирми.

„Пропътувах много километри и намерих много добри хора. Създадох семейство и имам две прекрасни гъщери. Вярвайте, мо-

лете се, ще успеете!“ , пише още в книгата за изцеления сливналията.

Бедета проплакват след молитви

Освен изцеление на различни тежки заболявания и душевен покой, лековитата вода в Кабиления манастир и искрената вяра помагат за зачеване и раждане.

За това истинско чудо свидетелства 44-годишната Ирена Борисова от Стара Загора.

„След 4 опита инвитро и 15 години очакване посетих манастира през юни 2014-а. Света Богородица ми помогна да зачена по нормален път. Кръстихме нашето чедо Димитър тук, откъдето тръгна всичко. Всяка вечер благодаря на Бог и Дева Мария за спогодилото ни щастие и безценния дар“, споделя щастливата майка.

Изворът бликва след пророчески сън

През Късната античност (IV–V век) Кабиле е бил голям религиозен център. По времето на император св. Константин Велики (IV век) на това място възниква голям манастир. Към манастира има аязмо и св. царица Елена пращала хора да ѝ носят от Светата вода. Като женски манастир обителта просъществувала до падането на България под турско робство. Свети Патриарх Евтимий минал през Светата обител на път към своето заточение в Бачковския манастир.

По-късно турците търсили тук заровено имане и понеже не открили нищо, изгорили манастира, а извора – заровили. Векове наред на това място царяла разруха и запустение.

Но споменът за Светата вода се предавал през поколенията и останал жив. През 1898 г. Стоян Ганев от с. Извор (днес с. Кабиле), докато си почивал веднъж на нивата, зазрямал и насън му се явила облечена в черно жена, която му посочила мястото на извора. Започнал да копае и водата бликнала.

Иван Бонев от същото село случайно минавал оттам. От из-

вестно време имал треска и болки в очите. Поискал да пие от Светата вода и станало чудо: веднага почувствал облекчение и оздравял. Оттогава изворчето, наречено аязмо, започва да се посещава от много хора, страдащи от различни болести.

Стоян Ганев 3 години се грижил за чистотата на извора. Завистливи и злобни хора започнали да хвърлят камъни, пръст и тръни в него. Човекът се ядосал и заровил извора. В същото време пред очите му припаднала мъгла и той ослепял.

За цели 17 години изворът потънал в забвение. По Божията милост през 1918 г. Мария Маринова от Сливен имала следното съновидение: от прага на една църква се появила жена в черно облекло. Приближила се до Мария, вгледала се в очите ѝ и казала: „Бабо Марийо, ти ще откриеш и отвориш едно аязмо. То ще бъде много целително. Всички болести на страдащи хора ще се лекуват“.

